

XXVI.

Forslag til Lov

om

Jagten.

(Fremsat i Folketinget den 24. Oktober 1930 af Landbrugsminister *Bording*).

Kapitel I.

Jagtretten.

§ 1.

Under Udtrykket „Ejeren“ henføres i denne Lov:

- a. Grundejeren,
- b. Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte,
- c. Beneficiarer og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses Vegne.

Under Udtrykket „Brugeren“ henføres i denne Lov *den*, der som Forpagter, Fæster eller paa anden Maade udøver den fulde Brugsret over en fast Ejendom.

Betegnelsen Bruger omfatter ikke en Skov- eller Jagtbetjent, for saa vidt angaar dennes Tjenestelod.

Jagtretten skal fremtidig med de nedenfor anførte Undtagelser være knyttet til Brugsretten og tilkommer Brugeren, og ved fremtidig Oprettelse af Fæstebrev, Forpagnings- eller Lejekontrakter eller lignende Dokumenter om Brugen af fast Ejendom eller nogen Del af saadan kan der ikke gyldigt vedtages Bestemmelser om, at Ejeren i Fæste-, Leje- eller Forpagningsstiden forbeholder sig selv eller andre Jagtretten paa den bortfæstede, bortforpagtede eller udlejede Ejendoms Areal eller nogen Del deraf.

Paa uudskiftede Jorder og paa udskiftede Købstadjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne (Brugerne) hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten i samtlige Statsskove og paa de Staten tilhørende Søer under Domænerne forholdes efter de derom gældende særlige Regler.

Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørges af det offentlige, er dette berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Ejere (Brugere), enhver udfør den paagældende Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret over det paagældende Vand. Ved Midtstrøms forstaaes Midten af det paagældende Vand.